

กิจกรรมที่

ชื่อกิจกรรม “ คนเห็นแก่ตัว ”

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 เวลา ชั่วโมง

สอดคล้องกับคุณลักษณะผู้เรียน ชื่อสัต์ย์สุจริต

ตัวชี้วัด ไม่เอาเปรียบผู้อื่น

แนวคิด

ความซื่อสัตย์สุจริต เป็นคุณธรรมพื้นฐานที่สำคัญ มีความยึดมั่นในความสัตย์จริง ความถูกต้อง
ดีงาม มีความซื่อตรงและมีเจตนาที่บริสุทธิ์ ประพฤติปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่น โดยชอบ ไม่คดโกง

จุดประสงค์

1. นักเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเมื่อทำงานร่วมกับผู้อื่น

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

1. ครูเล่านิทานเรื่อง “ลาใจดำ”ให้นักเรียนฟังและร่วมอภิปรายว่าเพราะเหตุใดวัวจึงตาย เมื่อวัวตายแล้วเกิดอะไรกับลา เพราะเหตุใด
2. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและอ่านใบความรู้เรื่อง “เปิดเทอมวันแรก” ช่วยกันตอบคำถามในใบงาน
3. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอที่หน้าชั้นเรียน โดยครูช่วยสรุปอธิบายเพิ่มเติม
เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น
4. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปเป็นผังความคิด ลักษณะหรือพฤติกรรมของ “คนเห็นแก่ตัว”
และ “คนไม่เอาเปรียบผู้อื่น” และเขียนลงกระดาษบรูฟ
5. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระที่ได้เรียนรู้ในวันนี้และนำผังความคิดไปติดที่ป้ายผลงานของ
นักเรียนในชั้นเรียน

สื่อ/อุปกรณ์

1. ใบความรู้ นิทาน เรื่อง “ลาใจดำ”
2. ใบความรู้ “เปิดเทอมวันแรก”
3. กระดาษบรูฟ พร้อมสี

การวัด/ประเมินผล(สอดคล้องกับจุดประสงค์)

1. สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและรายบุคคล
2. ประเมินจากการผังความคิดของนักเรียน

ใบความรู้ เรื่อง ลาใจดำ

พ่อค้าคนหนึ่งนำสัมภาระ บรรทุกเกวียนแล้วให้วัว กับลาช่วยกันลากไปยังอีกหมู่บ้านหนึ่ง แม้จะเทียมแอกคู่กันแต่ลาไม่ยอมช่วยออกแรงลากนัก ปล่อยให้วัวใช้แรงอยู่ฝ่ายเดียวจนเหนื่อยหอบ วัวก็เอ่ยปากขอให้ลาช่วยออกแรงลากเกวียนบ้าง แต่ลาก็แก้งปดว่าตนก็ช่วยออกแรงเต็มที่อยู่แล้ว วัวออกแรงลากเกวียนอันหนักอึ้งตามลำพังจนขาหักและหมดแรงขาดใจตายไปในที่สุด พ่อค้าจึงแกล่เอาเนื้อวัว บรรทุกเกวียนให้ลาลากไปในขณะที่เกวียนนั้นมีน้ำหนักมากกว่าเดิมอีกหลายเท่า ในที่สุดลาจึงหมดแรง และก่อนใกล้จะสิ้นใจตาย นกฝูงหนึ่งที่บินตามมาจิกกินเนื้อวัวก็เอ่ยกับลาว่า ถ้าเจ้าช่วยวัวออกแรงลาก เกวียนแต่แรกก็ไม่ต้องมาตายกลางป่าเช่นนี้

ประเด็นที่ต้องระดมความคิด

1. เพราะเหตุใดวัวจึงตาย
2. เมื่อวัวตายแล้ว เกิดอะไรขึ้นกับลา เพราะเหตุใด
3. นิทานเรื่องนี้ให้คติสอนใจอย่างไร (ผู้ที่ไม่คิดช่วยเหลือเกื้อกูล แต่คิดจะเอาเปรียบผู้อื่น ไร้ประโยชน์ได้ภัยแก่ตนในที่สุด)

ใบความรู้ เรื่อง “เปิดเทอมวันแรก”

หลังจากที่โรงเรียนปิดภาคเรียนไปเดือนกว่า วันนี้เปิดเทอมวันแรก ซึ่งทั้งครูและนักเรียนแต่ละชั้นจะช่วยกันทำความสะอาดห้องเรียน และอุปกรณ์ต่าง ๆ จัดและตกแต่งชั้นเรียนของตนให้สวยงามพร้อมที่จะเรียน

“ไม่ไปโรงเรียนรีลูก วันนี้เปิดเทอมวันแรกนะ” แม่พูดกับก้าน

“ไม่ไปหรอกแม่ เหนื่อยตายเลย ปิดเทอมเป็นเดือน ห้องเรียนมีแต่ฝุ่นสกปรก ใครที่ไปวันนี้ คุณครูให้เก็บกวาด เช็ดถูห้องเรียน จัดโต๊ะ จัดห้องทั้งวัน เหนื่อย เรียนก็ไม่ได้เรียน” ก้านพูดกับแม่

ประเด็นที่พิจารณา

1. นักเรียนคิดอย่างไรกับคำพูดของก้าน เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด
2. ถ้าทุกคนมีความคิดเหมือนก้าน จะเกิดสิ่งใดตามมา
3. นักเรียนคิดว่าแม่ของก้านจะพูดอย่างไรต่อไปกับก้าน เพราะเหตุใด
4. ชั้นเรียนจะเป็นอย่างไร ถ้าเพื่อนหลายคนมีความคิดเหมือนกับก้าน

เครื่องมือการวัดและประเมินผล

ตัวชี้วัดที่ 2 ไม่เอาสิ่งของของผู้อื่น มาเป็นของตนเอง

พฤติกรรมบ่งชี้ ☐	ไม่ผ่าน(0)	ผ่าน(1)	ดี(2)	ดีเยี่ยม(3)
.ไม่ถือเอาสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง	☐ นำสิ่งของของผู้อื่นมาเป็นของตน	☐ ไม่นำสิ่งของและผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน	☐ ไม่นำสิ่งของและผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเองและให้คำแนะนำเพื่อน	☐ ไม่นำสิ่งของและผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเองและให้คำแนะนำเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดี

นิทานอีสป เรื่อง ลา ใจดำ

พ่อค้าคนหนึ่งนำสัมภาระ บรรทุกเกวียนแล้วให้วัว กับลาช่วยกันลากไปยังอีกหมู่บ้านหนึ่ง แม้จะเทียมแอกคู่กันแต่ลานั้นไม่ค่อยยอมช่วยออกแรง ลากนั้ วัวใช้แรงอยู่ฝ่ายเดียวจนเหนื่อยหอบก็เอ่ยปากขอ ให้ลาช่วยออกแรงลากเกวียนบ้าง แต่ลาก็แก้งปดว่าตนก็ช่วยออกแรงเต็มที่อยู่แล้ว วัวออกแรงลากเกวียนอันหนักอึ้งตามลำพังจนขาหักและหมดแรงขาดใจตายไปในที่สุด พ่อค้าจึงแกล่เอาเนื้อวัวบรรทุกเกวียนให้ลาลากไปในขณะที่เกวียนนั้นมีน้ำหนักมากกว่าเดิมอีกหลายเท่า ใน วันที่ลาหมดแรงใกล้จะสิ้นใจตาย นกฝูงหนึ่งที่บินตามมาจิกกินเนื้อวัวก็เอ่ยกับลาว่า ถ้าช่วยวัวออกแรงลากเกวียนแต่แรกก็ไม่ต้องมาตายกลางป่าเช่นนี้

นิทานเรื่องนี้ให้คติสอนใจ และสอนให้รู้ว่าผู้ที่ไม่คิดช่วยเหลือเกื้อกูลแต่คิดจะเอาเปรียบผู้อื่นรำไป ย่อมได้ภัยแก่ตนในที่สุด (จบบริบูรณ์)